

گاهنامه هنر و مبارزه

<http://g-honat-v-mobarze.blogfa.com>

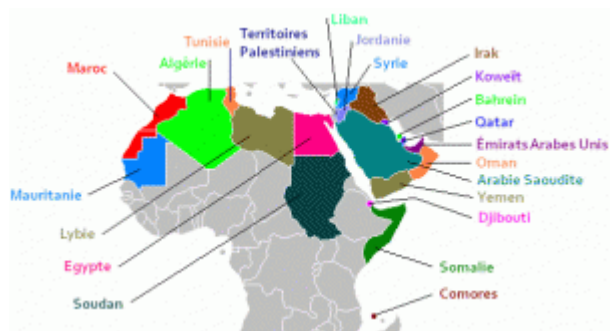
جنگ هوایی بین شکاری های متفکین در آسمان لیبی
رافال فرانسوی علیه تیفون اروپایی
و
اف 35 ایالات متحد آمریکا

نوشته مالینو دینوچی
ترجمه از فرانسه به فارسی توسط حمید محوی

par Manlio Dinucci

Mondialisation.ca, Le 5 avril 2011

Carte du monde arabe

بین داوطلبانی که لیبی را بمباران می کنند، به نام «حقوق بشر» و «حقوق بین الملل» و با فراخوان شورای امنیت، کشورهایمانند قطر و امارات متحده عربی، دو دولت سلطنت موروثی دیده می شود که نه تنها برای مرگ و زندگی اتباع خود تصمیم می گیرند، بلکه با زیر پا نهادن حقوق بین الملل، واحدهای نظامی شان را به بحرین اعزام داشته اند تا تظاهرات دموکراتیک مردم این جزیره کوچک را به خاک و خون بکشند.

پدرخوانده این کشورها در جنگ علیه لیبی فرانسه است. وزیر دفاع فرانسه، ژرار لانگه، نقش قطر را اساسی ارزیابی کرد که با ارسال شش شکاری بمب افکن میراژ 5-2000 به پایگاه سودا در کرت در یونان، یعنی پایگاهی که از آن جا به همراهی میراژهای فرانسوی برای بمباران اهدافشان در لیبی به پرواز در می آیند. پانزده سال است که فرانسه نیروی هوایی قطر را آموزش می دهد و به آن تعدادی میراژ فروخته ، و سرانجام اکنون می تواند در عملیات جنگ واقعی به فرماندهی فرانسه به کار برده شود. به همین گونه امارات متحده عربی شش میراژ و شش شکاری بمب افکن اف 16 و یم ارباس با تجهیزات و خدمات لوژیستیک به پایگاه دسیمومانو در ساردین فرستاده اند. شرکت میراژهای دو رژیم سلطنتی خلیج در جنگ لیبی «اساسی» ارزیابی شده ولی نه به عنوان راه حل نظامی در جنگ فعلی بلکه از دیدگاه منافع اقتصادی برای کارخانه های سازنده اسلحهف یعنی گروه صنعتی «داسو» که یک گروه صنعتی خصوصی بوده و با 70 کشور جهان معامله می کند.

میراژ 5-2000

با به آزمون گذاشتن کارایی جنگ افزار میراژ، مطمئنا نوید فروش آن افزایش می یابد : قراردادی برای فروش 18 فروند به عراق در شرف تکوین است که به بهای یک میلیارد دلار تمام خواهد شد. در عین حال، به نمایش گذاشتن برتری فنی جنگ افزار، شرکت داسو شکاری جدیدی را به فروش می گذارد : «رافال».

اتفاقی نبود که روز 19 مارس نخستین هواپیمایی که به روی لیبی آتش گشود، رافال بود. دولت فرانسه با سرمایه ای معادل تقریبا 55 میلیارد دلار، با مالیاتی که مردم می پردازند، 300 فروند از این نوع هواپیماها را خریداری کرده است. ولی تا کنون هیچ کشوری رافال نخریده است. قطر قصد دارد 36 فروند هواپیمای شکاری جدید خریداری کند ولی هنوز انتخاب نکرده است : رافال دو رقیب دیگر دارد : اروفایتر تیفون کنسرسیوم اروپایی، و اف 35 ساخت لاکهید مارتین شرکت آمریکایی.

اورافایتر

اف 35 که نامش در افسانه های شقاوت و آدم کشی باقی خواهد ماند، شاهکار غول صنعتی ایالات متحده آمریکا

همین وضعیت برای امارات متحده عربی وجود دارد که رئیس جمهور سازکوزی دوسال پیش به مناسبت بازگشایی پایگاه نظامی فرانسه و در عین حال برای بستن قرارداد فروش 60 فروند رافال به بهای 10 میلیارد دلار (27 می 2009) به آن جا رفت. با این وجود هنوز اطمینانی برای این قرارداد وجود ندارد، زیرا در امارت رافال با اف 16 آمریکایی در رقابت است.

رافال

در عربستان سعودی، رافال نبرد هوایی را باخته است: شرکت بوئینگ برنده قرارداد 65 فروند شکاری اف 15 و با احتمال 70 فروند دیگر در چهار چوب بسته ای که شامل 100 هلیکوپتر جنگی نیز می باشد، در مجموع یعنی 67 میلیارد دلار. به این ترتیب بهتر می فهمیم که چرا وقتی دولت اوباما روز 17 مارس اعلام کرد که «شورای امنیت در سازمان ملل متحد به فریاد مردم لیبی پاسخ گفت»، صدای مردم بحرین نشنید که واحدهای عربستان سعودی در آن جا داشتند از دو روز پیشتر آدم کسی می کردند.

